

ÎNCHEIERE

09 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 50/33,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația Proprietarilor Locuințelor Privatizate nr. 50/33 către Bîrsanu Galina, privind încasarea datoriei pentru serviciile comunale,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de Bîrsanu Galina și modificată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2016 și micșorată suma încasată,

c o n s t a t ă :

La data de 05 octombrie 2015, APLP nr. 50/33 a depus cerere de chemare în judecată către Bîrsanu Galina, privind încasarea datoriei la serviciile comunale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că pârâta are o datorie la serviciile de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate și deservirea blocului în sumă de 9679, 22 lei compusă din: datorie către SA "Apă Canal" în mărime de 6318, 07 lei și datorie pentru deservirea blocului în mărime de 3361, 15 lei.

În adresa pârâtei a fost trimisă o cerere prealabilă, prin care i s-a solicitat achitarea datoriei în termen de 7 zile de la recepționare, însă datoria nu a fost achitată. Conform conturilor de plată pentru luna august 2015 au mai fost prestate servicii care urmau a fi achitate până la data de 30.09.2015, dar nu au fost achitate.

Astfel în total, la data depunerii acțiunii datoria pârâtei pentru serviciile prestate constituia 10127, 39 lei, pe care reclamanta a solicitat să fie încasată, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării litigiului, a fost depusă o cerere de majorare a cerințelor, prin care s-a solicitat încasarea datoriei acumulate până la data 01 ianuarie 2016 în mărime de 10757, 36 lei compusă din datorie pentru apa potabilă - 6972, 01 lei și pentru deservirea blocului - 3785, 35 lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2016, corectată prin încheierea din aceeași dată, acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la Bîrsanu Galina în beneficiul APLP nr. 50/33 datoria la serviciile comunale acumulată pentru perioada de plată până la 01 ianuarie 2016 în mărime de 10757, 39 lei, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei și taxa de stat în

mărime de 270 lei, iar în total 12027, 39 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de Bîrsanu Galina și modificată hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 iunie 2016 și micșorată suma încasată până la 8519, 39 lei.

La data de 30 mai 2017, APLP nr. 50/33 a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului declarat, APLP nr. 50/33 a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat normele de drept material.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către APLP nr. 50/33 neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs al APLP nr. 50/33.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către APLP nr. 50/33.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Iuliana Oprea